

Bemærkninger til forslaget

Hele høreomsorgen trænger til et løft, og det vil en ændring af den nuværende ordning give mulighed for. Ændringen skal indebære, at tilskuddet til udlevering af høreapparater fra private leverandører fjernes med virkning fra 6 måneder efter lovforslagets vedtagelse. Ved at tilskuddet til udlevering af høreapparater fra de private leverandører fjernes, vil de offentlige høreklinikker og audiologiske afdelinger få forbedrede muligheder for at tiltrække den nødvendige arbejdskraft og dermed servicere flere patienter inden for en acceptabel ventetid og nedbringe ventelisterne.

Ved en ændring af lov om social service i 2000 blev reglerne for tilskud til høreapparater indført. Siden den 1. juli 2000 har patienter kunnet få tilskud til at få udleveret et høreapparat hos en privat udbyder, såfremt ansøgeren er henvist af en speciallæge i øre-, næse- og halssygdomme. I 2000 udgjorde tilskuddet 3.000 kr. pr. høreapparat, som både dækkede høreprøve, høreapparat, tilpasning, service og garanti. I 2002 blev tilskuddet forhøjet til 5.000 kr. pr. høreapparat, og med denne ændring steg antallet af private udbydere mærkbart. Pr. 1. januar 2009 udgør tilskuddet 6.010 kr. pr. høreapparat.

Formålet med lovændringen var at mindske ventelisterne og give patienter adgang til at få udleveret et høreapparat hurtigere. Imidlertid er denne virkning udeblevet, idet ventelisterne ikke er blevet kortere. Dermed er forudsætningerne for at gennemføre lovændringen ikke blevet opfyldt.

Forslagsstillerne finder, at det er centralt, at den offentlige høreomsorg, hvor alle hørepatienter gratis får undersøgelse og udlevering af et høreapparat, bevares.

Forslagsstillerne mener, at det skal være muligt for patienter at få vejledning og behandling i det offentlige sundhedsvæsen inden for en rimelig tid. Derfor skal medarbejderne inden for høreområdet bruges bedst muligt.

Forslagsstillerne foreslår, at de besparelser, der vil opnås ved at fjerne tilskuddet til høreapparater, der bliver udleveret i privat regi, bruges til at igangsætte en handlingsplan for at forbedre høreomsorgen. Det er

et område, som længe har været forsømt og som på mange områder trænger til et løft.

For hørepatienter er det centralt, at det udleverede høreapparat tilpasses den enkelte patient og løbende justeres, hvis det er nødvendigt. Derfor skal de frigjorte ressourcer bl.a. anvendes til at sikre, at alle patienter, der får udleveret et høreapparat, også modtager den nødvendige instruktion og undervisning i brug af apparatet.

Derudover skal der med en handlingsplan sikres en bedre koordination mellem høreklinikkerne og de audiologiske afdelinger samt de offentlige høreinstitutioner. Beklageligvis henvises ikke alle de patienter, som reelt har behovet, til høreinstitutionerne. Der er sket et fald i antallet af henvisninger til høreinstitutionerne, hvilket betyder, at mange ikke får den nødvendige instruktion i at bruge deres høreapparat. Men for at patienterne får den optimale nytte af høreapparaterne, er det vigtigt, at de har mulighed for at gøre brug af ekspertisen på høreinstitutionerne og modtage vejledning herfra, også senere i forløbet. Det er nødvendigt at sikre en bedre koordinering af indsatsen mellem høreklinik og høreinstitut. Samtidig kan den opnåede besparelse bruges til at sikre, at kommunerne har det nødvendige økonomiske råderum til at kunne finansiere, at alle hørepatienter, som har brug for det, henvises til høreinstitutionerne.

Flere kommuner har valgt selv at overtage de opgaver, som høreinstitutionerne udfører. Hvis kommunerne ønsker selv at løfte denne opgave, skal det nødvendige faglige niveau være til stede. Der skal derfor opstilles en række krav til den faglige kompetence hos personalet, så det bl.a. sikres, at de vigtige opgaver med vejledning og tilpasninger af høreapparatet varetages af specialuddannet personale. At kommunerne ønsker selv at udføre de opgaver, som høreinstitutioner varetager, må ikke føre til forringelser i kvaliteten af de tilbud, hørehæmmede patienter modtager.

Der er stor mangel på bl.a. audiologiassistenter, og derfor foregår der ikke en reel konkurrence mellem de offentlige og private udbydere. Som reglerne er nu, mister de offentlige høreklinikker og audiologiske af-